

A Szárnyas bocsk és lázadó szalmabábuk című diákvetélkedő résztvevői írták

(Részletek a rendezvényről itt: <http://www.kmkt.ro/megvannak-a-csernatoniolvaso-es-kezmuvestabor-resztvevoi>)

I.

Mit jelent számotokra ma, mindennapjaitokban, a szabadság, és ha szükséges lenne, hogyan „harcolnátok” érte? (A kérdés Páskándi Géza A szalmabábuk lázadása című regényén alapul.)

Szeretünk az osztályunkkal a szabadban lenni és együtt kirándulni. Nem fontos, hogy milyen helyre megyünk, az a lényeg, hogy együtt legyünk és jól érezzük magunkat. Próbálkozunk mindig jóra törekedni, kedvesek lenni mindenkivel, és pozitívan állni minden problémához. Sajnáljuk azokat a gyermekeket, akik meg kellett élnék az 1848-as forradalmat. Igyekszünk megértően (...) segíteni a bajba jutott gyerekeken, felnőtteken. *(Harbargó csapat)*

Számunkra a szabadság azt jelenti, hogy szabad akaratunkból cselekedhetünk. Az olvasás mellett szeretünk a természetben lenni. (...) Napi szinten hallgatunk zenét, ami számunkra egyfajta szabadságot jelent. Ha elvonnék tőlünk a szabadságot, akkor nem tudnánk olyan jól érezni magunkat. Ezért hálásak vagyunk Petőfiéknek. Ha valami történne, mi is harcolnánk a szabadságért. Szerencsésnek mondhatjuk magunkat ebben a világban. *(HGP)*

A szabadság néha magányt jelent, néha pedig szórakozást. *(Szárnys agyak)*

Számunkra a szabadság azt jelenti, hogy korlátok közt azt csinálunk, amit akarunk. Többek közt nyugodtan olvasni egy jó csöpögős romantikus regényt, kint lenni a barátokkal, egész éjszaka sorozatokat nézni. Mindemellett kint a természetben, minden elektronikai eszközök nélkül, csak hallgatni a természet hangjait. *(Oreo-völgyiek)*

Számunkra az a szabadság, ha a szüleink nem tartanak „fogságban”. Nem azt mondjuk, hogy azt csinálunk, amit akarunk bármikor, mert kellene szabályok. Hanem hogy minden percben nem kell tudni, mi történik velünk. Nekünk is kell egy kis szabad tér. Nem akarjuk úgy érezni, hogy befolyásolnak, hogy mit tegyünk. Kitartunk az akaratunk mellett, nem hagyjuk magunkat. Ha „elvonnék” a szabadságunkat, akkor ellenségként nézünk a szülőkre. Senkinek nem jó, főleg egy gyereknek, ha bezárva tartják. Szóval, harcolunk a szabadságunkért. Keményen visszaszólunk, ha szükséges. *(L & L Könyvmolyok)*

Mi életünket sem féltve kiállnánk szabadságunkért, mert a szabadság az ember életében az egyik legfontosabb dolog. Szerintünk nem helyes nyomban fegyvert fogni, először békés úton kell próbálkozni. (...) Számunkra azonban azt is jelenti, hogy azt csináljuk, amiben kedvünk telik, de ha valaki megakadályozza szabadságunkat, azt nem hagyjuk annyiban. A szabadság az emberi jogok tiszteléséről is szól. *(Egy húron pendülők)*

Számunkra ma a szabadság azt jelenti, hogy szabad akaratunk, véleménynyilvánítási jogunk van. Szinte bármit megtennénk azért, hogy a szabadságunk megmaradjon. Tüntetések, vitákat indítanánk. Megtarthassuk nemzeti és más ünnepeinket. Szabadság nélkül könnyen és hamar háborúk alakulhatnak ki, és ez akár a világunk vesztét is előidézheti. (...) Ezért figyeljünk arra, hogy a szabadság megmaradjon, mert ha nem, újra megtörténhetnek a múltbeli dolgok, sőt, még rosszabbak is. *(Kultúrsokk)*

II.

Szilágyi Domokos tréfás írása (Közmondások, szólások) nyomán az volt a diákok feladata, hogy humorossá „fordítsanak ki”, írjanak át szólásokat, közmondásokat.

Addig jár a korsó a kútra, míg megtelik. *(HGP)*

Kicsi a bors, mert örölt.

Kerületi, mint borjú az új kaput. *(Szalmalángok)*

Nagy fába vágja a fogát.

Egy szónak is három a vége.

Ahogy alussza ágyát, úgy veti az álmát. *(Arany(l)olvasók)*

Gyors víz fürdőt mos.

Sok lúd disznót főz. *(Szárnyas agyak, Különböző trió)*

Az alma nem esik messze a csutkájától. *(Buborékok)*

Amit megtehetsz ma, azt halaszd holnaputánra. *(Törtető ifjak)*

Addig jár a korsó a kútra, míg el nem fárad.

Addig üsd a vasat, amíg tart a munkaprogramod.

Ki korán kel, kell menjen dolgozni. *(Oreo-völgyiek)*

Ki korán kel, fáradt.

Amit ma megtehetsz, azt tegnap nem tehetted meg. *(Nevenincsek)*

Ajándék lónak ne nézd a tollát.

Madarat tolláról, embert kocsijáról.
Addig jár a korszó a kútra, míg otthon nem hagyják.
Nem látja a fától az erdészt. (*Leszámoló*)
Ég a munka alatt a keze.
Több száj többet mond. (*Ananászok*)
Ajándék fognak ne nézd a lovát.
A fa nem esik messze az almájától.
A fél egészség tisztaság. (*Szentgyörgyi srácok*)
A sánta kutyát hamarabb utoléri, mint az igaz embert.
Ordít, mint a fába szorult vaskarika.
Akinak nem szoknyája, ne vegye fejére. (*Különböző trió*)

III.

Páskándi Géza A szárnyas bocs című kötetében olvashatók a kályha és a tűz, a füst és a korom összefüggéséről szóló történetek. Azt kérdeztük a vetélkedő csapataitól, miről szólnak számukra ezek az írások, képletes értelmezésben?

A két történet tanulsága az, hogy ne legyünk irigyek egymásra és féltékenyek, mert a látszat néha csal. Ha valami nem úgy sikerül, ahogy eltervezzük, akkor már egyből nem kell rosszra gondolni. Az életben mindennek megvan a rendje, és nem minden úgy történik, ahogy akarjuk. (*Arany(l)olvasók*)

A történetekből azt lehet levonni, hogy ne kételkedjünk mindig a társainkban, szeretteinkben. Ha nem ismerjük a teljes történetet, a színpalak mögött megbúvó részleteket, akkor ne ítélkezzünk, ne vonjunk le hamis következtetéseket. Hisz az érmének is két oldala van, s ahogy minden rosszban van valami jó, úgy minden jóban is egy kis rossz. (*Leszámoló*)

Meg kell értenünk, hogy mindig nem lehetnek támaszaink. Olykor saját lábunkra kell állnunk. Bízunk egymásban. Hiába szeretnénk, hogy barátunk mindig velünk legyen. Meg kell értenünk, hogy rengeteg dolga van széles e világon. (*Buborékok*)

A két mű tanulsága, hogy jó dolog kötődni és szeretni egymást, de nem szabad túlzásba vinni, hiszen ez a kapcsolataink róvására válhat. Attól, hogy egy ember mással is törődik, még téged is szerethet. *(Mesekalandorok)*

Számunkra a tanulság az, hogy mindig bízzunk egymásban. És ha valami besötétül, az egyszer úgymint kivilágosodik. A kályha a reményt jelképezi, a korom a sötétséget és a bánatot. A tűz a világosságot és a boldogságot, a levegő pedig az életet. *(Szentgyörgyi csajok)*

IV.

Rejtő Jenő Író születik című humoros jelenete kapcsán az volt a diákok feladata, hogy írják le röviden: szerintük milyen a jó és a rossz író, költő?

Egy jó író kreatív, furfangos. Jól használja a szavakat, rímeket. Képzelőerője határtalan, és tudja, mi a jó és mi foglalkoztatja az olvasót. A rossz író megreked egy témában, és folyamatosan ismétli önmagát. Túl sablonszerű, és ezért nem nagyon érdekli az olvasót az ő írása. Nincs jó és hasznos ihlete. Értelmetlen dolgokról ír általában. *(Kultúrsoikk)*

A jó költő viszonylag részletesen ír le mindent, és nagyon jól megmagyarázza azt, amit leír. És öröm olvasni azokat, amiket ír. Mindig nagyon jól tud improvizálni, és jó dolgokat talál ki. És mindig felhívja az emberek figyelmét. *(Ananászok)*

A jó író pontosan és tökéletesen fogalmaz. Kifejti az érzéseit, odafigyel, hogy érthetően, kifejezően fogalmazzon. Odafigyel arra is, hogy másokban izgatottságot keltsen. Helyesen ír, a műfajra is figyel. Fontos neki, hogy érdekelje másokat, hogy ő miről ír. Érdekes címekeket ad. A jó író a könyveket el is tudja adni. *(Nevenincsek)*

Attól jó egy író, hogy saját képzeletének a szüleményét írja le, vagy pedig azt, ami vele megtörtént. Nem pedig azt, amit egy más író megírt, és ő is próbálja azt írni. Ne legyen unalmas és rosszkedv-hatású, legyenek benne ugyanakkor komoly pillanatok, tanulságok, amikből mi is tanulhatunk, hogy jobb emberek legyünk. *(Könyvvadászok)*

A jó író érdekesen írja le a művét, akármilyen helyzetben tud írni. Egyszerűek, mégis kifogástalanok a művei. Fantáziája szárnyal minden felett. Szívét-lelkét beleadja. Nem fél kimutatni az érzéseit. Nagyon jó jeleneteket talál ki. Mindig ki tudja hozni a legjobbat magából. A rossz író elsiet a dolgokat, nem adja bele szívét-lelkét. Érdemtelenek a munkái. Tömören fogalmaz, értelmetlenül fejezi ki magát. Unalmas szövegeket ír, nem olyan színes a fantáziája. *(Oreo-völgyiek)*

Attól jó vagy rossz az író, hogy mennyire tudja az adott mű mélységét átérezni. Ha valakinek jó a humora, az egy jó tulajdonság. Rendelkezzen jó fantáziával. De ezen kívül nem árt a bő szókincs is. Dolgozhat fel komolyabb témákat is. Ezeket inkább felnőttek számára ajánlanánk. Ha rímelnék sorai, az is jó. Legyen változatos, ne csak egy adott műfajt írjon. *(HGP)*

A jó író hangulatos és átérző, izgalmas költeményeket ír. Elfogadja a más gondolatait és véleményét, jó szemmel veszi az építő jellegű kritikát. A rossz író nem annyira érdekli a más véleménye, és önmagával törődik, nem azzal, hogy az olvasóinak örömet szerezzen. Tereli a szót, tömegdolgozról ír. Rosszabb esetben hagyja az írást, és nem jókedvűen teszi azt. *(Harbargó)*

Számunkra a jó író az ihletét saját magától nyeri, nem pedig más művekből. Mindig tudja, hogy hova jár rím, hova mély érzelm, s hova a boldogság. A jó író érthetően fogalmaz, nem kételkedik saját maga igazában. Érdekes és tanulságos műveket ír, amiknek jóra való üzeneteik vannak. *(Szárnyas agyak)*

A jó író érdekessé teszi a művét. Izgalmat, félelmet, boldogságot csempész bele. Mindennek van egy oka, amit a végén felfed az olvasó előtt. Szóképek halmozásával kelti fel a figyelmet. Gyenge író az, aki nem figyel a történetre, hibákat vét, és nem teszi érdekessé a szöveget. Nincsenek a műveiben izgalmak, érdekességek. *(Szalmalángok)*

A jó író ötletes, kreatív, vidám. A rossz író objektív, nincs kreativitása. Fontos, hogy egy író tudjon találatni dolgokat, legyen frappáns és vicces a meséje a gyerekek szempontjából. *(Törtető ifjak)*

Jó író az, aki frappáns, tréfás, érdekes műveket ír. Szívből írja költeményeit, és élvezi azt, amit csinál. Költeményeit sokan olvassák, ugyanis nagyon megfogják az embereket. Egy rossz író kényszerből írja könyveit. Nem számítanak neki az olvasói és a művei. Mindenből csak az érdeket nézi. Nem olyan, mint egy jó író, aki igazán élvezi, hogy írhat, és hogy ezeket szívből olvashatják a gyerekek vagy akár a felnőttek is. Biztosan mindenki jobban szereti az igényes és jószívű írókat. *(Buborékok)*